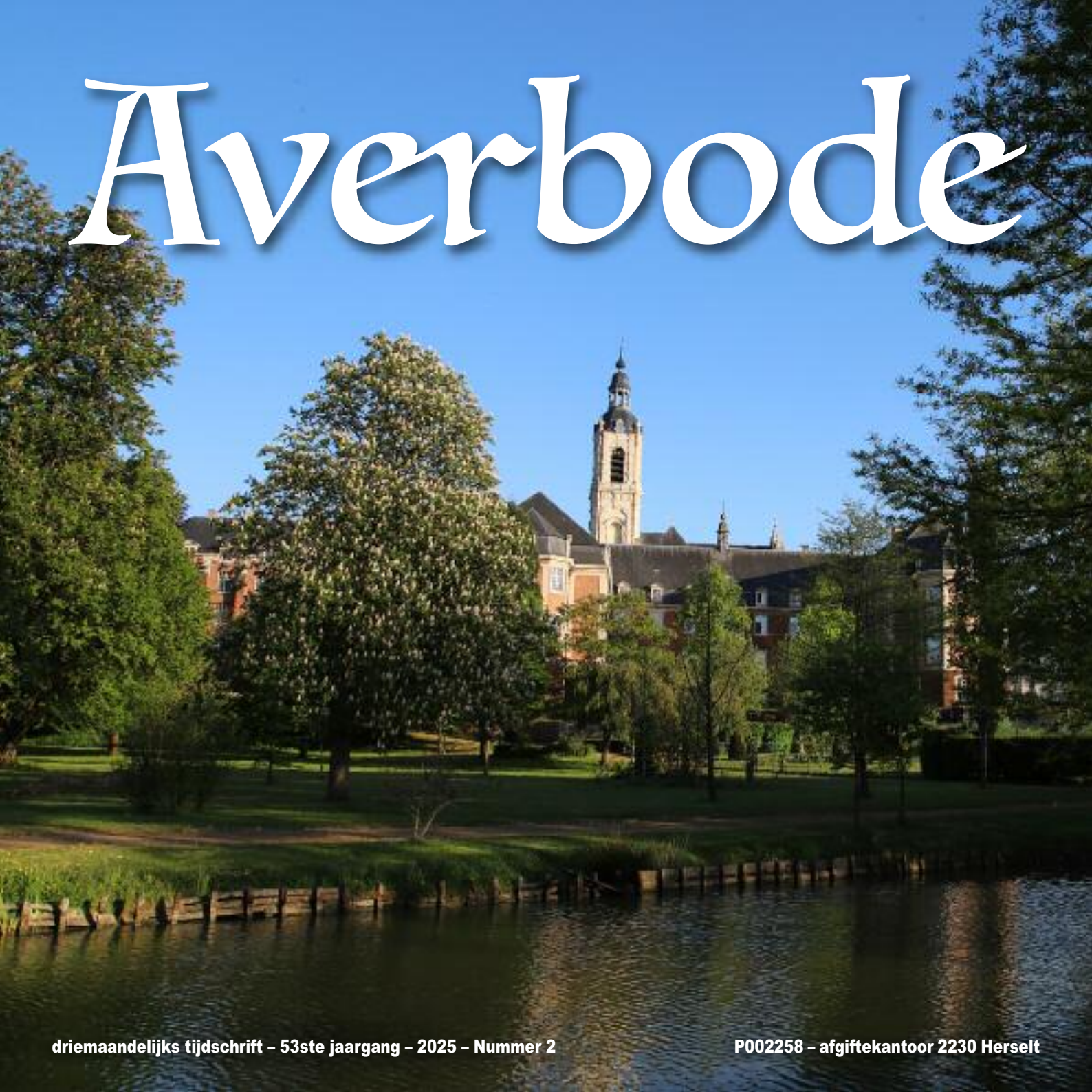

Averbode

The background of the cover is a photograph of a park. In the foreground, there is a body of water reflecting the sky and trees. A grassy area with several trees is in the middle ground. In the background, a large brick building with a prominent church tower is visible under a clear blue sky.

Inhoud

Paus Franciscus – Paus Leo XIV	3
Editoriaal	4
Bezinning	6
Johannes de Doper in de abdij van Averbode	7
Momenten met een gouden randje	13
Abdijnieuws	
Wandelen en bidden voor vrede	16
FoodMarket-beurs	17
Goede Week en Pasen	17
Bedevaart naar Kortenberg	17
Personeelsfeest	19
Kruisvinding in Tancremont	19
25 jaar Santhi Bhavan	20
Contactdag Norbertijnen in de Nederlanden	21
Ballonvaarders	22
Het verhaal van een klok en haar abdij	23
Conventsuitstap	23
Sint-Norbertusfeest	25
In memoriam Hgw. H. Thomas Gilbert Secuianu	26

De abdij is partner in het Netwerk Open Monumenten. Meer informatie op:

www.openmonumenten.be/monumenten/abdij-van-averbode

Wie het wenst, kan de restauratie van de slotmuur financieel steunen
(fiscaal attest mogelijk).

Rekening BE39 7460 2786 5219, Herita, Oude Beurs 27, 2000 Antwerpen
met vermelding: Gift Abdij der Norbertijnen Averbode

Editoriaal

abt Marc Fierens

Het jubeljaar met het thema 'Pelgrims van hoop' doet ons nadenken over wat 'hoop' voor ons betekent.

Als u mij vraagt: "Waarop hoopt de abdij dan?" kan ik daar vele antwoorden op geven. Wij hopen op nieuwe roepingen. We hopen dat we met onze activiteiten vele mensen kunnen bereiken en inspireren. We hopen dat er een goede geest onder de medebroeders mag zijn, op een goede gezondheid. We hopen op de vervulling van onze idealen, onze projecten.

Maar we weten ook dat het anders kan uitdraaien, meer nog we zijn vaak bang, angstig dat het niet loopt zoals we verwachten. Het is hoop die we zelf invullen volgens onze wensen. Vanzelfsprekend mogen we het goede hopen, het is goed het positieve te hopen. Maar dat is niet de kern van onze hoop.

Als u mij vraagt waarop abdij hoopt, dan is mijn antwoord dat het gaat om een hoop die dieper ligt dan de vervulling van wat we wensen. Dan gaat het om de christelijke deugd van hopen. Een innerlijke houding om ongezien de omstandigheden, positief of negatief, open te blijven staan voor God die ons draagt, die ons nabij is en die zijn belofte trouw vervult. We kunnen ons afvragen of het geen illusie is of een vlucht om zelfs in het negatieve het positieve te blijven zien.

Neen, echte hoop vertrekt steeds vanuit de concrete realiteit, hoe positief of negatief die ook is, maar tracht die realiteit in een breder perspectief te zien, in het perspectief van God, nl. dat ons concrete leven ingebed is in het mysterie van God. En van daaruit richt die hoop zich op de mogelijkheid van het goede, het positieve, los van onze concrete verwachtingen. Het is als in het donker zitten en toch de mogelijkheid zien en openlaten voor het licht.

De bron van die innerlijke hoop is het geloof, het vertrouwen in Gods nabijheid, in Gods redding voor ons zoals die ons in Jezus Christus is toegezegd. Ook al zien we daar geen directe tekens van, van God mogen we het onverwachte verwachten.

Ik ben vaak getroffen geweest door getuigenissen van mensen die de holocaust overleefd hebben. Mensen die in de meest afschuwelijke omstandigheden alleen nog hoop vonden in hun geloof. *De realiteit kan soms zo negatief zijn dat men zonder hoop verloren is en dat men alleen nog hoop kan putten uit het geloof dat God zich over ons ontfermt en dat Hij ons genadig is* (Imre Kertész).

Die diepe hoop is voor ons heel belangrijk om als kloosterlingen in de wereld te staan. We putten die hoop in ons geloof, niet in een theoretisch geloof, maar in de beleving van ons geloof, in het gebed. De kracht van gebed

Johannes de Doper in de abdij van Averbode

cfr. Huub Gerits

*Het doopsel van Christus, Anoniem, Zuid-Nederlands, ca. 1650
collectie Abdij Averbode*

Johannes de Doper in de evangelies

Johannes de Doper is een van de voornaamste figuren van de evangelies. Alle evangelisten spreken over hem en verlenen hem een belangrijke rol bij de aanzet van hun Blijde

Boodschap. Johannes preekt in de woestijn een doopsel van bekering en vergiffenis van de zonden. Hij valt op door zijn kleding. Hij draagt een kameelharige pels en een leren gordel om de lendenen. Hij voedt zich met sprinkhanen en wilde honing. Van heinde en ver komen de mensen naar hem toe om naar hem te luisteren. Ze laten zich door hem dopen (Mt 3, 5-6). Johannes neemt geen blad voor de mond. Hij krijgt het dan ook aan de stok met farizeeën en sadduceeën (Mt 3, 7-10). Hij wordt de voorloper van Jezus genoemd. Hij baant voor Hem de weg (Mc 1, 4-6). Hij zal Jezus dopen in de Jordaan (Mc 1, 9) en Hem aanduiden als het Lam Gods dat de zonden in de wereld wegneemt (Joh 1, 29). Hij zegt uitdrukkelijk dat hij niet de Messias is. Alle aanspraken op het Messiasschap slaat hij van zich af. Johannes verwijst naar Jezus, die na hem komt als iemand die veel sterker is. Hij voelt zich niet waardig om zich te bukken om Jezus' sandalen los te maken. Hij zal ook zeggen: *Ik heb u gedoopt met water, maar Hij zal u dopen met de heilige Geest* (Mc 1, 4-8). Matteüs en Lucas voegen daar *en met vuur* aan toe (Mt 3, 11; Lc 3, 16).

Johannes de Doper in de abdij

Johannes de Doper is de patroonheilige van de abdijskerk en van de parochie Averbode. Het ligt dan ook voor de hand dat er in de abdij en in de dorpskerk van Averbode meerdere verwijzingen zijn naar deze Bijbelse fi-

Momenten met een gouden randje

Abdij-driedaagse met mensen met een psychische beperking

Katrien Cornette
Pastor Zorggroep Sint-Kamillus Bierbeek

Ruim op tijd dwarrelen de eerste deelnemers in de inkomhal van Zorggroep Sint-Kamillus Bierbeek binnen. We vertrekken met een bonte groep van zestien patiënten, drie begeleiders en zes vrijwilligers naar de abdij van Averbode. Een jaar lang hebben we actie gevoerd om de prijs haalbaar te houden voor iedereen, door paaseieren, plantjes en kerstwensen te verkopen, en nu... is het zover!

Het duurt even voor alle valiezen over de juiste auto's verdeeld zijn. Eén groepje vertrekt met de fiets en heeft een lange rit voor de boeg. De anderen kozen voor een activiteit in kleine groep op weg naar Averbode, zodat we elkaar beter leren kennen.

Zo trekt een deel richting de basiliek van Scherpenheuvel voor een rondleiding, anderen maken een wandeling langs de Demer, nog een ander groepje gaat blijgezind op stap met ezels en een laatste groep trekt naar een lokale kunstenaar die hen laat experimenteren in zijn atelier. Het thema van onze driedaagse is 'kleur' en bij aankomst in Averbode blijkt iedereen hierrond reeds prachtige ervaringen te hebben opgedaan.

De imposante trappenhal en de mooie individuele kamers (met op de deur de naam van wie er verwacht wordt) maken ons publiek stil. Voor heel wat deelnemers is het grote luxe een toilet en douche op de kamer te hebben. Anderen zijn blij een eigen sleutel te mogen bijhouden.

Abdijnieuws

Wandelen en bidden voor vrede

Op zondag 16 maart organiseerde de abdij een kleine pelgrimstocht van hoop. Een inspiratie om in het Jubeljaar 2025 bij te dragen aan de 'ontwapening van het hart', zoals paus Franciscus het zei, 'in het licht van de grenzeloze liefde die Jezus de wereld heeft getoond'.

Het thema was een brandend actueel vredeslied "Geef vrede, Heer, geef vrede" (ZJ 516), want de nood aan vrede – in de grote en kleine wereld – is vandaag groot.

Na een ontvangst met koffie of thee en een korte inleiding, vertrok de stiltewandeling in het Landschapspark de Merode. In drie verschillende groepen vertrokken de 80 deelnemers met enkele medebroeders voor een wandeling van ongeveer 4 km.

Om 18 u. volgden 'vredesvespers' in de abdijkerk, en de dag werd afgesloten met een maaltijd in de abdijrefter, samen met de abdijsamenleving.

Abt Marc Fierens zegende er tevens het nieuwe conopeum. Deze half dichtgeslagen parasol – of ‘umbrella’, zoals dat zo mooi heet – is samen met het ‘tintinnabulum’ (klokje) een teken dat een kerk de titel van basiliek heeft gekregen. Deze beide symbolen staan aan weerszijden van het hoogaltaar. Het conopeum bestaat uit rode en gele stroken, de pauselijke kleuren, en onderaan staan wapenschilden, in dit geval: van de Orde van Prémontré, van de abdij van Averbode, van paus Pius XI die de kerk tot basiliek verhief, van de bisschop van Luik (op het moment van de verheffing tot basiliek was dat Mgr. L.J. Kerkhofs), en van de gemeenten Sint-Truiden en Alken (waar Kortenbos ligt).

Pastoor Luc Michiels nodigde de medebroeders nadien uit voor het avondeten.

Personeelsfeest

Op vrijdag 2 mei ging het jaarlijkse personeelsfeest door. Abt Marc reikte bij deze gelegenheid eretekens 2de klasse uit voor 25 jaar arbeid aan Sam Verberck, hij werkt sinds 2012 als kok in de abdij, en aan Toon Vangenechten, hij werkt sinds 2017 in de afdeling bouw van de abdij.

Kruisvindingsfeest in Tancrémont

Op zondag 4 mei ging abt Marc Fierens voor in de plechtige vespers van het feest van Kruisvinding in de kapel van Tancrémont. Dit feest herdenkt de terugvinding van het Kruis door de heilige Helena. Het is na de hervormingen van de kalender na Vaticanum II samengevloeid met het feest van Kruisverheffing op 14 september. In Tancrémont werd het echter behouden omdat het het titelfeest is van het heiligdom, waarvan medebroeder Jos Vanderbruggen ondertussen 25 jaar rector is. Voor de gelegenheid had deze ook zijn familie en enkele vrienden uitgenodigd.

Contactdag Norbertijnen in de Nederlanden

Op zaterdag 10 mei organiseerde de Werkgroep Norbertijner Geschiedenis in de Nederlanden samen met de zusters haar 33ste contactdag voor belangstellenden in de priorij Sint-Catharinadal te Oosterhout (NL).

Het norbertinessenklooster Sint-Catharinadal bestaat sinds 1271 en is daarmee de

De historicus Jan Sanders, archivaris van de abdij van Berne, lichtte het ontstaan van de zustersgemeenschap toe, het verhaal van de gedwongen verhuis naar Breda door wateroverlast en van de verdrijving uit die stad als gevolg van de troebelen in de zeventiende eeuw.

De gezongen liturgie van de getijden vormt de kernactiviteit van een gemeenschap van reguliere kanunnikessen. Talrijke liturgische

langst ononderbroken bestaande vrouwelijke kloostergemeenschap van Nederland, die zowel oorlogen als kerkscheuringen het hoofd heeft weten te bieden. Tijdens het coronajaar 2021 vierde ze haar 750-jarig jubileum, met enige vertraging werd hierbij aangesloten. Een hele dag werd geproefd en genoten van de gastvrijheid van Sint-Catharinadal, met zijn rijke geschiedenis, heel wat activiteiten en toekomstplannen.

handschriften van de zusters bleven bewaard en werden recent digitaal ontsloten. Aan de hand van voorbeelden uit die handschriften vertelde abdiarchivaris Herman Janssens over de geschiedenis van de liturgie van de norbertinessen. Tijdens het jubileumjaar bood Schola Cantorum Oosterhout de zusters een onderwijsproject aan waarbij jongeren kennis maakten met gregoriaans en met de verluchte handschriften. Walther Halters stelde dit project voor.

Het verhaal van een klok en haar abdij

In 2024 herdacht de stad Antwerpen de 900ste verjaardag van de stichting van de premonstratenzerabdij van Sint-Michiël (1124). Tijdens de restauratiewerken van de Sint-Andrieskerk aldaar werd het jaar ervoor bij het ontmantelen van de vieringtoren een klok ontdekt die reeds lang niet meer werd gebruikt. Het betreft een klok uit de beiaard van de verdwenen Sint-Michielsabdij, gegoten door Hemony in 1655.

Deze historisch kostbare vondst, zowel op campanologisch vlak als op het vlak van de geschiedenis van Antwerpen, zette medebroeder Jozef Van Osta aan om de Hemonyklok te bestuderen en te plaatsen binnen de brede geschiedenis van de voormalige Sint-Michielsabdij en de campanologie.

Confrater Jozef Van Osta signeert zijn werk tijdens de boekvoorstelling

Dit historisch werk werd rijk geïllustreerd uitgegeven in een mooi gebonden boek. Dit boek werd op 24 mei voorgesteld in de Sint-Andrieskerk te Antwerpen.

Conventsuitstap

Op de vrijdag na Hemelvaart ging de conventsuitstap dit jaar naar Borgloon. Een klein stadje met een belangrijke geschiedenis voor de abdij. De abdij werd namelijk gesticht door één van de graven van Borgloon. De eerste stopplaats was het museum Graaf. Onze gids Christine vertelde over de nog verder te onderzoeken historische- en kunstgeschiedenis van Borgloon. Na de boeiende uitleg kregen we in pastarestaurant 'Kapelani' – tijdens onze gesprekken over de indrukken van de rondleiding – smakelijke pasta's voorgeschoteld.

In de namiddag was er de gelegenheid om de buurt te verkennen of te genieten van de zon en de schaduw. Om 14.30 u. begon de rondleiding – weer door gids Christine – in de kerk van Sint-Odulphus, in neoromaanse stijl. De kerk werd vroeger bediend door kanunniken die er het gebed onderhielden.

Sint-Norbertusfeest

Op 6 juni vierde onze abdijsgemeenschap het feest van Sint-Norbertus, stichter van onze Orde. We begonnen de dag met een plechtige eucharistieviering waarin we dankbaar herdenken hoe Sint-Norbertus ons een weg van geloof, gemeenschap en dienstbaarheid heeft voorgeleefd. Daarna deelden we in broederlijke verbondenheid de maaltijd, een moment van vreugde, gesprek en samen-zijn.

Deze jaarlijkse herdenking versterkt onze band met onze spirituele wortels en met elkaar. In gebed en gemeenschap blijven we leven in de geest van Norbertus, die ons blijft inspireren tot een leven één van hart en één van ziel, zoals Sint-Augustinus het ons voorhoudt. Een feestdag vol dankbaarheid en verbondenheid.

In memoriam

Hgw. H. Thomas Gilbert Secuianu

Abt van Saint-Michel de Frigolet (F) 1992-2013

De 15-jarige Gilbert, 1948

Gilbert Secuianu werd geboren in Antwerpen op 3 maart 1933 als tweede kind van Traian Secuianu en Anna de Bot. Zijn jongere zusje

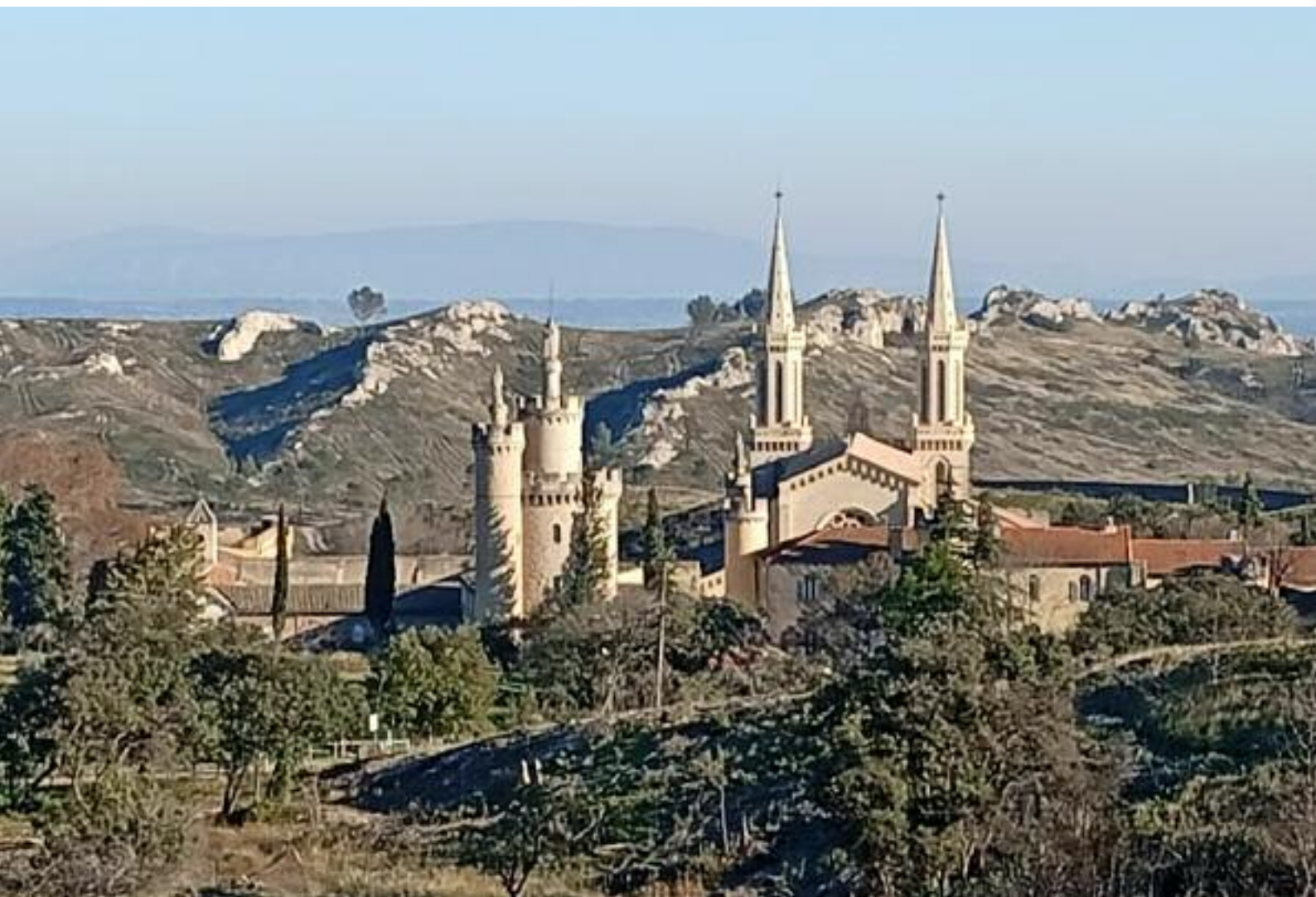
Juliette overleed toen ze één jaar oud was. Na Gilbert volgden nog drie zonen Jan, John en Erik. Vader Traian afkomstig uit Moldavië in Roemenië was bootsman op Roemeense en Belgische schepen. In Antwerpen leerde hij Anna de Bot kennen. Anna was afkomstig van een Nederlandse binnenschippersfamilie en werd geboren op een Rijnschip in Duisburg. Op tweejarige leeftijd overleefde ze met haar ouders de ramp waarbij het sleepschip aangevaren werd en zonk. Een jaar later, toen het gezin in Antwerpen woonde, is Anna aangereden door een tram waardoor ze haar linkerbeen verloor. Traian en Anna huwden in 1930 civiel en kerkelijk, dit laatste met een indult van het aartsbisdom aangezien Traian tot de Roemeense orthodoxe kerk behoorde. Vanaf 1931 bleef Traian aan wal en baatte hij samen met zijn echtgenote een kapsalon uit in de Vekestraat in Antwerpen. Toen Traian 65 jaar werd bekwam hij de Belgische nationaliteit. Wat later kregen ook Anna, die bij haar huwelijk de Roemeense nationaliteit had aangenomen, en ook de toen minderjarige kinderen John en Erik de Belgische nationaliteit. Gilbert en Jan waren reeds in 1952 Belg geworden door optatie.

Na de lagere school in de Van Maerlantstraat in Antwerpen volgde Gilbert de Latijn-Griekse humaniora aan het Sint-Michielscol-

Saint-Michel de Frigolet was voor Thomas niet onbekend. Meerdere malen bezocht hij de abdij. In 1979 preekte hij er de conventretraite en in 1987 deed hij er de visitatie samen met abt Roggen van de Parkabdij. Vanaf zijn benoeming werden het drukke jaren, waarin Thomas de verantwoordelijkheid in Frigolet combineerde met de directie van de uitgeverijen in Averbode. Ontelbare malen reed hij heen en weer, telkens 1000 km met de wagen. In 1991 beëindigde hij zijn op-

dracht in de uitgeverijen. Hij was de laatste norbertijn-directeur van de uitgeverijen. Van 1967 tot 1992 was hij ook lid van de raad van de abt geweest, eerst als prior, daarna als gekozen lid.

Op 2 mei 1992 werd hij verkozen tot tiende abt van Frigolet. Als leuze koos hij 'Quis ut Deus?' vertaald: 'Wie is als God?' Het is de betekenis van de naam Michael. Verwijzend naar zijn band met Sint-Michiël, de patroon

hebben mij als medebroeder geadopteerd, jullie zijn mijn nieuwe familie.” Het was in zijn leven een belangrijk keerpunt. Tijdens een interview zei hij hierover wat ondeugend: “Averbode is altijd als mijn vrouw geweest. Frigolet werd mijn maîtresse.” Het vroeg van hem inderdaad een grote aanpassing, hijzelf noemde het een tweede noviciaat. Bovendien stond hij er voor grote uitdagingen. Gedurende 25 jaar heeft hij zich met veel doorzetting ingespannen om aan Frigolet een spirituele, dynamische en open uitstraling te geven o.m. door de zorg voor de vorming van novicen, de broederlijkheid en de gastvrijheid van de abdijgemeenschap en de liturgische vieringen. Er is ook het imposante

gebouwencomplex met zijn torens, gekanteelde muren en zijn 2,5 ha pannendak. Grappend noemde Thomas het soms een ‘religieus Disneyland’, maar met alle middelen die hij vond, heeft hij zorg gedragen voor het onderhoud van deze indrukwekkende site in een uniek landschap, meer bepaald door de restauratie van de kloostergang, de Sint-Michielskerk en de vernieuwing van de kloostergebouwen. Vele medebroeders, familieleden, kennissen en vrienden werden er door hem steeds zeer gastvrij ontvangen. Meerdere malen gingen de jonge fraters van Averbode er helpen. Vanuit Frigolet heeft hij vele retraites geleid voor religieuzen in heel Frankrijk.

Middagrecreatie in de abdijtuin van Frigolet, 2008

ik zo'n lang en boeiend leven heb gehad. Als norbertijn heb ik mij altijd als een vis in het water gevoeld."

In geloof en hoop heeft hij zijn eigen sterven tegemoet gezien. In zijn portefeuille droeg hij het gebed van Teilhard de Chardin bij zich: "Als de kwaal die mijn krachten zal doen af-

nemen of mij naar het graf zal voeren mij overvalt, schenk mij dan God het inzicht, dat Gij aan het werk zijt om tot in het merg van mijn substantie door te dringen om mij in U over te planten."

Hij overleed in de abdij op 29 maart 2025.

Gebeds- en Misintenties

Voor al uw intenties kunnen HH. Missen aangevraagd worden of kan een kaars aangestoken worden bij het beeld van Onze-Lieve-Vrouw van het Heilig Hart.

H. Mis: € 15,00
Noveenkaars: € 5,00
Kleine kaars: € 0,50

Aanvragen bij de Prior met duidelijke vermelding van uw intenties: p.vanherck@abdi Javierbode.be

Gelieve het bedrag te storten op het rekeningnummer van prior Paul Van Herck: BE80 7343 8321 5077

www.facebook.com/abdi Javierbode

abdi Javierbode

“Averbode” is het contactblad van de norbertijnen van Averbode

Redactie: Marc Fierens (verantwoordelijke uitgever), Jan Eygenraam, Herman Janssens, Jos Vanderbruggen (eindredactie & vormgeving), Paul Van Herck.

Administratie: Abdij van Averbode, Abdijstraat 1, 3271 Averbode

**www.abdijaverbode.be
tijdschrift@abdijaverbode.be**

**Jaarabonnement: € 20,⁰⁰
rekening: BE95 4529 1705 2158**